

טקסטים של יפתח

מתוך נאום פרידה של יפתח מצוות יעבץ:

לפני כשנה כאשר סיימתם מסלול, כתבתי לכם:

לכל אדם יש מלאך ששומר עליו,

לנו יש מקהלת מלאכים.

כל אדם נולד למשפחה שלו,

לנו נולדה משפחה חדשה.

לכל אדם יש כתף תומכת,

לנו יש שבעים ושש.

לכל אדם יש חברים מתחלפים,

לנו יש אחד את השני לנצח.

לא ידעתי אז, כמה אני לא יודע כלום, וכמה מה שכתבתי אז ירגיש לי כל כך נכון וחזק אחרי שנה.

תודה על השנה הכי יפה בחיים שלי. כנראה שיש לי מזל, אם כל כך קשה לי להיפרד.

אני אוהב אתכם, הצוות זה הכל.

יפתח

לצוות יעבץ, אוגוסט 2021

קצת פילוסופיה של 5 בבוקר אחרי ניווט:

החונכים מלמדים אותנו להשתמש בעוגנים. לקבוע מראש משהו בשטח שלא תפספס וכך תוכל להתאפס כל פעם שתצטרך הכוונה מחדש. לדוגמה היום, בניווט באזור הושעיה, עוגן טוב היה מאגר מים גבוה. יכולת לראות אותו מרחוק מאוד, וכך להשתמש בו. במקרה הוא גם היה נקודת הסיום של הניווט, כך שהיה אפשר לראות את כולם הולכים, עייפים אך בטוחים, לקראת המעיין. בשעות הרבות שהלכתי לבד השבוע יצא לי להתעמק הלוך ושוב במחשבה שזה בדיוק ככה בחיים. כל אחד צריך, כנראה, איזה מאגר מים ללכת לקראתו. משהו גדול וגבוה, שאתה יודע – לשם אני הולך, לשם אני צריך להגיע. גם כשתתברבר, תאבד את דרכך, תהיה חסר אונים ואבוד, תרים את הראש, תראה את המאגר ופשוט תתחיל ללכת לקראתו. תחזור לדרך של המאגר, הוא כבר יכווין אותך. השאר כבר יסתדר מעצמו. כי מה הם חיי אדם אם לא ניווט ארוך, מלא בהתברברויות.

להורים, דצמבר 2019 אחרי ניווט בדד

מים לנפש:

מכירים את זה שאתם שומעים שיר מרגש, או קוראים איזה קטע מיוחד, ויש לכם מין צמרמורת קטנה כזאת ואתם מרגישים שהמשמעות נכנסה לתוך הגוף שלכם? אני קורא לזה מים לנפש. יש אנשים שאף פעם לא שתו מים כאלה, ויש אנשים שמגיל צעיר רק מחפשים להשקות עוד את הנפש. המטרה שלי בחיים היא שהנפש תמיד תהיה מלאה במים, וזוהי מטרה קשה. דמיינו כוס מלאה במים. כעבור כמה זמן, המים יתייבשו ולא יהיו צלולים וטהורים. כלומר, צריך כל הזמן לחדש את המים, לשפוך קצת ולמלא מחדש. צריך כל הזמן לפנות למקורות מים חדשים, כי אחרי ששאבת כמות מים ממאגר מסוים, הוא עתיד להתייבש. מת מצמא

במחברת, 10.2.2017

יפתח כותב על אלוהים:

בשבילי אלוהים זה לא הבחור שהם שומרים בשבילו 3 שעות בין אכילת בשר לחלב. בשבילי אלוהים זה מה שהופך בירה קרה לתחושה שאתה חופשי. כיכר לחם למסורת. גשם לרומנטיקה. כשהגעתי לעיר הזאת הכל היה חף מאלוהים. נקי מאלוהים. העולם היה פשוט כפי שהוא, עירום ממלאכים. כיכר לחם הייתה פשוט כיכר לחם. בכוס היין לא הייתה ולו טיפה מהשכינה. אני לא יודע מתי כל זה השתנה. מתי הדירה הזו הפכה לבית עבורי. וגם רחוב שבי ציון לבית. וגם העץ, וחוף הים. לפני כן היו כל אלה פשוט מה שהם, חוף ים, רחוב, עץ, מיטה. ומתישהו, ברגע אחד שאין אני יכול להצביע עליו, הפכו כולם לבית. והחלקיק האלוהי, ממש לא במובן הדתי של המילה, הוא מה שהופך כל אלה ליותר מהמשמעות הפיזית שלהם

במחברת, 12.8.2023

ברכה לנעמי:

אחד הקטעים שלמדנו בסד"ח נוגע לכך שהעולם נשען על 36 (ל"ו) צדיקים. שאלו את רבי אריה האם הוא אחד מהצדיקים. הוא ענה שלפעמים. כשהוא עושה משהו טוב, הוא אחד מה36. מה שהוא ניסה להגיד זה שאין 36 צדיקים קבועים, אלא כל פעם שמישהו עושה מעשה טוב, הוא חלק מהם, אבל כולם חייבים לעשות מעשים טובים כדי שהעולם לא יקרוס, שתמיד יהיו שלושים ושישה. כמה טוב לדעת שהעולם צריך רק עוד 35.

אוגוסט 2019

בברכות שונות:

"דברים נשברים, ולפעמים מתקנים אותם, וברוב המקרים מבינים שלא חשוב מה ניזוק, החיים מארגנים את עצמם מחדש כדי לפצות על האובדן, לפעמים בצורה נהדרת". כותב הרולד בספר 'חיים קטנים'. לא מצליח לדמיין סיטואציה בה החיים שלי היו מתארגנים מחדש יותר טוב מאיך שזה קרה.

יפתח כותב לחברו גוני, לפני כניסה למבצע בג'נין:

"הרבה מחשבות מתרוצצות בראש על למה אנחנו, למה עכשיו, למה שם. מתח באוויר, וגם בדיחות שחורות על מי יחזור ומי לא. הרבה דגשים. לעבוד לאט, להיות ערניים, לסרוק כל הזמן. אנחנו יודעים לקראת מה אנחנו באים, האויב מכיר את השטח ומכין לנו הפתעות. עוד מעט נעמוד בשטחי כינוס בתדריך אחרון לפני היציאה בידיעה ברורה (לפחות לי) שאנחנו יוצאים למבצע שלא כולנו נחזור ממנו. למרות זאת אני מסתכל אחורה ולצדדים ואני מאוד בטוח בעצמנו. אנחנו חדים, התכוננו היטב, וכבר היינו במרחב הזה כמה פעמים. אני מנסה לדמיין את השעות הקרובות. להוביל את הדבר הזה, להיות שם ראשון בחלק הכי מורכב - זה בדיוק מה שחינכתם אותי לעשות. וכשהמחשבות מעט בורחות, למה אנחנו ולמה עכשיו, על זה אני חושב, ופתאום התשובה ברורה לי מאוד. להילחם על הארץ הזאת, להוביל את היחידה הזאת, זאת לא גבורה עילאית, זה סטנדרט. ואם הייתי צריך לפסל מחדש את חיי, לא הייתי משנה דבר. אוהב אתכם ♥".

2.7.2023

יפתח כותב לנויה (בת הזוג):

אולי אחד הדברים הכי יפים	ודרך המבטים אתם מצליחים להגיד
הכי מדהימים בעולם	את הכל אחת לשני
זה כשאתה מביט בבחורה של החיים שלך	אתם יכולים להיפגש
במקום הומה אדם	לספר הכל, להתרגש
	והכל באותו מימד זמני
היא עסוקה בשיחות עם אנשים אחרים	ואף אחד לא רואה את זה
אתה בשיחות אחרות	אף אחד לא מבין
ורק המבטים שלכם נפגשים	אתם מעבר למקום, מעל הזמן
רק המחשבות מתחברות	וזה גורם לכם להרגיש
ולרגע אחד אתם פותחים מימד אחר	קצת יותר מאחרים
באמצע העולם הקיים	וזה אחד הדברים הכי יפים בעולם.
וכל האנשים	
נעשים פתאום שקופים	
כאילו אתם מביטים דרכם	

יפתח כותב לנויה (בת הזוג):

זה מעסיק אותי מלא השטויות האלה

מה יהיה בעתיד

הייתי רוצה לקפוץ קדימה

להציץ

אם כבר יהיה לנו תינוק

תדמיני אותנו אמא ואבא

אני מתאים לי להיות אבא בגיל 25

לגור באיזה מושב

חיים פשוטים

בית שמח

ילד, כלב

גינה

מטיילים בשבתות

אישה יפה

חיים בכפר

יותר ריבה

פחות סוכר

את למנגינה

אני למילים

על המחצלת שלי

בחושך

אפשר גם יין

ואני אגיד לך דבר אחד

ואני אלך לישון

העיקר

שתמיד נהיה ביחד.